

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 899/24
6.9.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Снежане Јовановић, председника већа и судија Здравке Ђурђевић и мр Сретка Јанковића, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА и других**, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 КЗ и др., одлучујући о жалбама окривљеног АА, окривљеног ББ, браниоца окривљеног ББ, адвоката Александра Милићевића, браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Милорадовића и браниоца окривљеног ВВ, адвоката Радомира Бућковића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.486/22 од 18.04.2024. године, након седнице већа одржане дана 03.09.2024. године у присуству адвоката Николе Милорадовића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, у седници већа одржаној дана **06. септембра 2024. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалби окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Николе Милорадовића, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К.бр.486/22 од 18.04.2024. године само у делу одлуке о казни у односу на овог окривљеног, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА, за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим **УТВРЂУЈЕ**, и то за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 7 (седам) година и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 2 (две) године и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара, па га применом члана 60 став 2 КЗ **ОСУЂУЈЕ** на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 30.06.2022. године, па надаље и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, док се у преосталом делу жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Николе Милорадовића и жалбе окривљеног ББ и његовог браниоца, адвоката Александра Милићевића и жалба браниоца окривљеног ВВ, адвоката Радомира Бућковића **ОДБИЈАЈУ КАО НЕОСНОВАНЕ** и у непреиначеном делу првостепена пресуда **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.486/22 од 18.04.2024. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 КЗ, а окривљени АА и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, док је окривљени ВВ оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 КЗ.

Суд је окривљеном АА применом одредбе члана 55а КЗ претходно утврдио за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 КЗ казну затвора у трајању од 7 година и 7 месеци и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 4 године и 1 месец, па га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 10 година, у коју ће се у смислу члана 63 КЗ урачунати време проведено у притвору који је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.272/22 од 01.07.2022. године, који се рачуна од 30.06.2022. године када је лишен слободе, последњи пут продужен решењем Вишег суда у Београду Кв.бр.1170/24 од 22.03.2024. године па надаље. Уз даљу примену одредби члана 50 и 51 КЗ окривљени је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је суду дужан платити у року од 6 месеци од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, новчана казна биће замењена казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна не може бити дужа од 6 месеци.

Окривљени ББ је применом члана 55а КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 7 година и 7 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору који је одређен решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.272/22 од 01.07.2022. године, који се рачуна од 30.06.2022. године када је лишен слободе, последњи пут продужен решењем Вишег суда у Београду Кв.бр.1170/247 од 22.03.2024. године па надаље.

Окривљени ВВ је осуђен на казну затвора у трајању од 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено на задржавању по решењу ПС Лазаревац од 30.06.2022. године, које се рачуна од 29.06.2022. године од 22,00 часа када је ухапшен, па до 01.07.2022. године, када је после саслушања пред ВЈТ у Београду пуштен на слободу.

На основу одредбе члана 246 став 8, члана 348 став 6 КЗ у вези са чланом 87 КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то опојне дроге кокаин у облику хидрохлорида са парацетамолом нето масе 6,95 грама и опојне дроге хероин са кофеином и парацетамолом укупне нето масе 53,41 грама и опојна дрога канабис нето масе 0,25 грама, металне маказе и пластична кашичица са присуством кокаина, хероина, кофеина и парацетамола, једна дигитална вагица са присуством кокаина, хероина, кофеина и парацетамола, 20 метака калибра 7,62 x 25mm за ватрено оружје са олученим цевима, који су предметни од окривљеног одузети потврдом о привремено одузетим предметима Групе за сузбијање криминала ПС Лазаревац дана 30.06.2022. године, а која дрога се има уништити.

На основу одредбе члана 246а став 5 КЗ у вези са одредбом члана 87 КЗ према окривљеном ВВ изречена је мера безбедности одузимања предмета и то опојне дроге амфетамин са кофеином и креатином укупне нето масе 2,18 грама и опојне дроге канабис нето масе 0,14 грама, који предмети су од окривљеног одузети потврдом о привремено одузетим предметима ПС Лазаревац – ПИ Лазаревац дана 30.06.2022. године, а која дрога се има уништити.

Од окривљеног ББ се у смислу члана 91 и 92 КЗ одузима имовинска корист прибављена кривичним делом - новац у износу од 8.500,00 динара који је од окривљеног одузет потврдом о привремено одузетим предметима Групе за сузбијање криминала ПС Лазаревац дана 30.06.2022. године. Одбијен је предлог ВЈТ у Београду да се од окривљеног ББ одузме имовинска корист у износу од 70 евра и у висни преко одузетих 8.500,00 динара до траженог износа од 38.500,00 динара као неоснован.

Окривљени АА, ББ и ВВ су ослобођени дужности плаћања трошкова кривичног поступка, па исти падају на терет буџетских средстава суда, у смислу одредбе члана 264 став 4 ЗКП.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-окривљени АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се побијана пресуда преиначи и он буде ослобођен од оптужбе, као и да суд размотри примену члана 55а КЗ,

-окривљени ББ, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да он и АА не буду оглашени кривим за оно што нису учинили,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Александар Милићевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и наводе жалбе, ожалбену пресуду укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање уз обавезујућа упутства или да пак ожалбену пресуду преиначи у корист окривљеног,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Никола Милорадовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и о другим одлукама, са захтевом да буде обавештен о седници већа и са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе или укинути првостепену пресуду и одредити да се нови главни претрес пред првостепеним судом одржи пред потпуно измењеним већем или да се пресуда преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеном АА утврдити знатно мању казну затвора, као и са предлогом да се окривљеном укине притвор или замени мером забране напуштања стана и

-бранилац окривљеног ВВ, адвокат Радомир Бућковић, због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи првостепену пресуду у погледу

одлуке о казни утолико што ће окривљеног ВВ осудити новчаном казном или да му за исто дело изрекне меру упозорења - условну осуду или да одлучи да се изречена казна затвора из првостепене пресуде изврши сходно члану 45 став 3 КЗ.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.945/24 од 13.08.2024. године ставио предлог да Апелациони суд у Београду одбије као неосноване жалбе браниоца окривљеног ББ, адвоката Милићевић Александра, браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Милорадовића, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Радомира Бућковића и жалбе окривљених ББ и АА и потврди првостепену пресуду.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Николе Милорадовића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је након оцене жалбених навода и предлога одлучио као у изреци.

Насупрот наводима у жалби бранилаца окривљених АА и ББ, првостепена пресуда није захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, јер је изрека пресуде јасна и разумљива, садржи јасан и потпун опис радњи извршења из којих произлазе сва законска обележја кривичног дела у питању, није противречна сама себи или својим разлозима, а разлози дати у образложењу пресуде о свим одлучним чињеницама су довољни и правилни и нису међусобно противречни, нити о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа или записника о исказима датим у поступку и самих тих исправа или записника.

Првостепена пресуда није заснована на незаконитом доказу, како се то неосновано у жалби браниоца окривљеног АА истиче. Наиме, по оцени овог суда, околност да бранилац по службеној дужности окривљеног АА није позван да присуствује претресу подрума на дан 30.06.2022. године не доводи у питање законитост претреса, имајући у виду да је претрес извршен на основу наредбе судије за претходни поступак Основног суда у Лазаревцу Кпп.бр.78/22 од 24.06.2022. године, која је сачињена у свему у складу са законским одредбама, да су претресу присуствовала два пунолетна грађана који нису имали примедбе на ток претреса и уредно су потписали записник, да у том записнику стоји напомена да је на наведене предмете указао окривљени ББ, чији ДНК трагови су нађени на тегли са опојном дрогом која је пронађена приликом претреса подрума, да током поступка окривљени АА није имао примедбе на претрес подрумских просторија којем је присуствовао са два пунолетна грађана као сведока претреса, нити се бранио да дрога која је од њега одузета није његово власништво, већ је истицао да је иста намењена за личну употребу.

Такође околност да је првостепени суд претходно утврдио само казне затвора, потом изрекао јединствену казну затвора, а затим новчану казну као споредну, не чини изреку пресуде неразумљивом, јер с обзиром на кривична дела у питању није било нејасно у односу на које кривично дело се односи новчана казна, односно да се иста односи на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, при чему је другостепени суд у изреци

пресуде отклонио наведени пропуст првостепеног суда.

Суштину изјављених жалби окривљених ББ и АА и њихових бранилаца представља оспоравање утврђеног чињеничног стања у првостепеној пресуди, те се с тим у вези посебно истиче да ПВЦ кесице пронађене код трећеокривљеног ВВ нису ДНК вештачене, да је исказ овог окривљеног контрадикторан, нелогичан и неживотан, да није доказано порекло опојних дрога нађених код наводног купца-окривљеног ВВ, на чему се инсистира у жалби браниоца окривљеног АА. Бранилац окривљеног ББ истиче да његов брањеник није продавао опојну дрогу никоме, посебно не окривљеном ВВ, да је његов брањеник објаснио како су се ДНК трагови нашли на одређеним предметима и да не постоји ниједан доказ у поступку који доказује намеру продаје. Окривљени ББ је такође оспорио исказ окривљеног ВВ и указао на нелогичности у његовом исказу, а окривљени АА је навео да никада ником није продао ништа, да је био зависник и да је требало да се уради ДНК вештачење кесице која је нађена код окривљеног ВВ.

Оцењујући изнете жалбене наводе, овај суд налази да су исти неосновани, пошто је чињенично стање у овој кривичноправној ствари правилно и потпуно утврђено након свестране и савесне оцене свих изведених доказа, како одбрана окривљеног АА, окривљеног ББ, окривљеног ВВ, исказа сведока ГГ, тако и изведених писаних доказа – потврда о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ за град Београд, ПС Лазаревац, ПИ Лазаревац бр.32119/22 од 30.06.2022. године, 32128/22 од 30.06.2022. године, 32124/2022, КУ бр.9497/2022 од 30.06.2022. године Групе за сузбијање криминала, фотодокументације УКП Одељења за криминалистичке технике од 30.06.2023. године и фотографија од редног броја 1 до 9, извештаја о форензичком прегледу лица места од 30.06.2022. године, записника о претресању стана и других просторија ПУ за град Београд Кппр.78/22 од 30.06.2022. године и од 29.06.2022. године, извештаја о форензичком прегледу лица места Кт.115169/2022 од 30.06.2022. године, фотодокументације УКП Одељења криминалистичке технике Кт.115-169/2022 од 29. и 30.06.2022. године и фотографија од редног броја 1 до 32, потврде о привремено одузетим предметима МУП РС, ПУ за град Београд, ПС Лазаревац, Група за сузбијање криминала бр.32123/2022 КУ бр.9497/2022 од 30.06.2022. године, записника о физичко-хемијском вештачењу МУП РС, УКП, НЦКФ Одељење за физичко-хемијска и токсиколошка вештачења од 30.06.2022. године и 04.07.2022. године, ДНК вештачења НЦКФ, Одељења за ДНК вештачења и вођење националног ДНК регистра – комисија вештака Наташе Васић и Марине Савић од 05.09.2022. године и осталих изведених писаних доказа побројаних у пресуди, а првостепени суд је дао јасне, уверљиве, исцрпне и логичне разлоге због чега исте прихвата или не прихвата и шта на основу њих утврђује.

С тим у вези, првостепени суд је дао јасне и уверљиве разлоге за своју одлуку да не прихвати одбране окривљених АА и ББ да је пронађена опојна дрога служила личној употреби окривљеног АА и да нису продали дрогу окривљеном ВВ, имајући у виду да су исте нелогичне и у супротности са одбраном окривљеног ВВ пред ВЈТ у Београду, писаним доказима и исказом полицијског службеника ГГ. Наиме, окривљени ВВ је пред ВЈТ у Београду навео да је тог дана телефонским путем био у контакту са ББ, који му је рекао да АА има добар кокаин на продају и да се са њим нашао на улици у... и за износ од 8.500,00 динара од њега купио опојну дрогу за коју је мислио да се ради о кокаину и

трунчицу марихуане, да је дошао кући и видео да се не ради о кокаину, због чега је позвао ББ да рекламира робу и да је врати, који се није јављао на телефон, те је пошао у ... како би вратио дрогу, те да је дошавши у кућу АА видео окривљене везане, а потом су од њега полицијски службеници одузели амфетамин и марихуану. Правилно ценећи налаз ДНК вештачења, првостепени суд је уверљиво образложио свој закључак да је окривљени ББ имао контакт са предметима који служе за меревање и паковање опојне дроге – маказама и кашичицом, као и са кесицама у којима је била дрога, док биолошки трагови обојице окривљених на предметима извршења кривичног дела указују да су обојица окривљених у кући АА држали супстанце које су проглашене за опојну дрогу, и то ради даље продаје. Наиме, првостепени суд је имао у виду да је окривљени АА био у фази токсикоманске зависности, међутим са основом је нашао да разноврсност предметне опојне дроге, с обзиром на то да се ради о три различите врсте опојне дроге - кокаин, канабис и хероин, количина исте и одбрана окривљеног ВВ да је од окривљеног ББ купио опојну дрогу амфетамин и канабис, скупа посматрано указују да је опојна дрога била намењена продаји, а не за личну употребу АА. Првостепени суд такође правилно није прихватио део одбране окривљених АА и ББ да су полицајци тукли ВВ како би изнудили исказ о продаји дроге, јер је у супротности са исказом полицијског службеника ГГ и самог ВВ, који је навео да га нису тукли. Првостепени суд правилно није прихватио одбрану окривљеног ВВ са главног претреса када је навео да је опојну дрогу купио од АА, а да су га полицајци наговарали да каже да је дрогу купио од ББ, јер је иста у супротности са одбраном коју је изнео пред јавним тужиоцем и противречна сама себи, имајући у виду да је на главном претресу потврдио да се тог дана чуо са окривљеним ББ, те да је ББ позивао да врати опојну дрогу. Насупрот жалбеним наводима окривљених АА и ББ и њихових бранилаца, првостепени суд је имао у виду контрадикторности у одбрани окривљеног ВВ у погледу количине опојне дроге коју је купио, као и чињеницу да на вагици нису пронађени трагови амфетамина и креатина, те је у последњем пасусу на страни 32 пресуде аргументовано образложио због чега налази да ове околности нису од битног утицаја на одлуку, а које као правилне прихвата и овај суд.

Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе окривљених АА и ББ и њихових бранилаца, којима у суштини износе сопствену оцену изведених доказа и оспоравају чињеничне и правне закључке првостепеног суда, али је нашао да су исти без основа и без утицаја на другачију одлуку у овој кривичноправној ствари, јер је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд правилно применио Кривични закон када је нашао да се у радњама ових окривљених стичу сви битни елементи кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246 став 1 у вези са чланом 33 КЗ.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Апелациони суд је нашао да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина адекватно одмерена. Тако је од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио да се ради о оцу малолетног детета, да делом није спорио чињеничне наводе оптужбе, а од отежавајућих његову ранију осуђиваност због истоврсних, истог и неистоврсних кривичних дела. Међутим, основано се жалбама овог окривљеног и његовог браниоца указује да је првостепени суд погрешно нашао да има законских услова за примену члана 55а КЗ,

ценећи између осталог околност да је казну по пресуди Основног суда у Лазаревцу К.бр.403/17 од 12.03.2017. године у трајању од 7 месеци издржао у КПЗ Ћуприја почев од 04.06.2020. године па до 04.01.2021. године, а да је кривично дело за које му се суди у овом поступку извршио дана 29.06.2022. године, односно да није протекло 5 година од издржане казне до новог кривичног дела. Наиме, изрицање казне изнад половине распона прописане казне у смислу одредбе члана 55а КЗ примењује се ако је учинилац пре извршења кривичног дела за које му се суди два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на казну затвора у трајању од најмање 1 године и ако потом од отпуштања са издржавања те изречене казне затвора у трајању од најмање 1 године до извршења кривичног дела за које се суди није протекло 5 година. С обзиром на то да је првостепени суд испуњеност овог услова погрешно ценио у односу на казну затвора у трајању од 7 месеци, Апелациони суд у Београду је нашао да су у овом делу жалбе окривљеног АА и његовог браниоца основане и да у конкретном случају нису били испуњени законски услови за изрицање казне применом члана 55а КЗ. Стога је, дајући адекватан значај олакшавајућим и отежавајућим околностима на страни овог окривљеног, најпре му за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 7 (седам) година и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године и новчану казну у одређеном износу од 100.000,00 динара и осудио на јединствену казну затвора у трајању од 8 (осам) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара

На страни окривљеног ББ, суд је од отежавајућих околности ценио његову ранију вишеструку осуђиваност због истог и неистоврсних кривичних дела, док олакшавајуће околности није нашао, па је правилно закључио да се у конкретном случају треба применити члан 55а КЗ имајући у виду да су за то испуњени сви законом прописани услови и правилно му одмерио казну затвора у трајању од 7 година и 7 месеци.

На страни ВВ, првостепени суд је као отежавајућу околност ценио његову ранију осуђиваност због неистоврсних кривичних дела, а од олакшавајућих да је отац малолетног детета и да је своје кривичноправне радње признао и правилно га осудио на казну затвора у трајању од 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено на задржавању.

И по оцени другостепеног суда, овим казнама ће се у односу на сваког окривљеног понаособ, у потпуности остварити сврха кажњавања предвиђена одредбом члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, због чега се супротни жалбени наводи бранилаца окривљених којима се предлаже изрицање блаже казне, односно кривичне санкције, оцењују као неосновани, а у односу на жалбени предлог бранилаца да окривљени ВВ казну издржава у просторијама у којима станује, о томе може накнадно одлучити првостепени суд.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 и 459 Законика о кривичном поступку одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Снежана Миленковић,с.р.

Председник већа – судија
Снежана Јовановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић